

Μικρά σάυρα ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Βγάτε, βγάτε, γκουδταναρίτσες, | τ' ἔφτακε ὁ Βαγγε-
λισμὸς
νὰ σᾶς κόψη τὰ κεφάλια, | νὰ τὰ ρίξῃ 'ς τὰ ποτάμια
(ἐξ ἔπωδ.) Ἦπ. (Ἀργυρόκ.)

γουστερίτσα ἡ, πολλαχ. γουδτερίτσα Ἦπ. γουστερί-
τσα Λεξ. Πόππλετ. Μπριγκ. γουστερίτσα Κέρκ. (Αὐχιόν.
Καρουσ. Περούλ.) γουστιρίτσα Θεσσ. (Κρούβρ.) Λέσβ.
Μακεδ. (Χαλκιδ.) γουστερίτσα Κέα ἀγουστιρίτσα Σκόπ.
γκουστερίτσα Ἦπ. (Ζαγόρ. Κασταν. Μαργαρ.) Θεσσ.
(Σταγιάδ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ. Καρωτ.) Λέσβ. Μακεδ.
(Βόιον Καταφύγ. Σισάν. Φλόρ.) Πελοπν. (Μάν.) Στερελλ.
(Αἰτωλ.) γκουδτερίτσα Ἦπ. (Δερβίτσ. Κόνιτσ.) γουδτερί-
τσα Ἦπ. (Δωδών. Ἰωάνν.) γκουστιρίτσα Α. Ρουμελ. (Σι-
ναπλ.) Ἦπ. (Κουκούλ.) Θεσσ. (Ἀνατολ. Καλαμπάκ.) Θράκ.
(Ἀβδηρ. Ἀδριανούπ. Σουφλ.) Μακεδ. (Βλάστ. Βρία Γρε-
βεν. Δρυμ. Κεφαλοχ. Κίτρ. Κοζ. Λιτόχ. Νάουσ. Ρητίν.
Τριφύλλ. Χαλκιδ.) ἀγκουστιρίτσα Σκόπ. γκουδτερίτσα Α.
Ρουμελ. (Μέγα Μοναστήρ. Σιναπλ.) Ἦπ. (Ζαγόρ. Πλατα-
νοῦσ.) Μακεδ. (Βόιον Κοζ.) Θράκ. (Ἡρακλίτσ.) γκουστι-
ρίτσα Μακεδ. (Σησαμ.) γκουστερίτσα Θράκ. (Ἀδριανούπ.)
Μακεδ. (Κοζ.) γκουδτερίτσα Ἦπ. (Ἀργυρόκ.) γκουσταρί-
τσα Ἦπ. (Κόνιτσ. Λάκκα Σούλ.) Μακεδ. (Βλάστ. Βέρ.
Γαλατ. Γρεβεν. Δάφν. Δεσκάτ. Ἐράτυρ. Καστορ. Κα-
ταφύγ. Κοζ. Σιάτ.) γκουδταρίτσα Ἦπ. (Ἄρτοπ. Κόνιτσ.
Μελιγγ. Σούλ.) Μακεδ. (Ἀρκοχώρ. Δεσκάτ. Καστορ.)
γκουσταρίτσα Ἦπ. (Ριζοβ.) Μακεδ. (Ἐπανωμ. Λα-
γκαδ.) κουστερίτσα Θράκ. (Τσακίλ.) Λέσβ. κουστι-
ρίτσα Θεσσ. (Κρήν.) κουστερίτσα Μακεδ. (Μεσορ.) κο-
στερίτσα Θράκ. (Καδίκ. Πύργ.) κουστερίτσα Ἦπ. (Δέλ-
βιν.) κουτερίτσα Ἦπ. (Ραδοβύζ.) κουτερίτσα Στερελλ. (Εὐ-
ρυταν. Καρπεν. Σιβ. Φτελ.) κουτερίτσα Στερελλ. (Γραν.)
κουτερίτσα Θεσσ. (Καρδίτσα.) Ἦπ. (Ραδοβύζ.) κουσταρί-
τσα Μακεδ. (Ἐλευθερ.) σκουτερίτσα Στερελλ. (Ἀράχ.)
σκουτερίτσα Θεσσ. (Γερακάρ.) σκουτερίτσα Στερελλ. (Λε-
βάδ.) σκουτερίτσα Στερελλ. (Ἅγιος Γεώργ.) σκουτερίτσα
Στερελλ. (Ὀρχομεν.) σκουτερίτσα Μακεδ. (Γαλάτιστ.)
βουστερίτσα Κεφαλλ.—Λεξ. Λεγρ. Μπριγκ. βουστερίτσα
Ἐρεικ. Κέρκ. (Ἀργυρόκ.)—Λεξ. Βάιγ. βουστιρίτσα Μακεδ.
(Χαλκιδ.) μπουστιρίτσα Μακεδ. (Νιγρίτ.) πουδτερίτσα Α.
Ρουμελ. (Βοδεν.) ἀγουστερίτσα Ἦπ. (Ἀργυρόκ.)

Τὸ Βυζάντ. γουστερίτσα παρὰ τὸ ὄπ. καὶ βο-
στερίτσα. Ὁ δεῦτερος οὗτος τύπ. καὶ εἰς Σομ. Ὁ
τύπ. ἀγουστερίτσα κατὰ παρετυμ. ἐκ τοῦ Α ὕ-
γουστος.

Ἡ μικρὰ σάυρα πολλαχ.: Σκοτώσαμε μινὰ ὀχιὰ καὶ 'ς
τὴν κοιλιὰ τῆς βρήκαμε μινὰ γουστερίτσα φαγωμένη Πε-
λοπν. (Γαργαλ.) Μ' ἐδάγκωσε μὴ γκουδτερίτσα 'ς τὸ πο-
δάρι Ἦπ. (Δερβίτσ.) Τσάκωσα τὴ γουστερίτσα ἀπὸ τὴν
οὐρά, μὰ 'τσεινὴ κόπητσε τσαὶ ἔγινε κολοβὴ Πελοπν. (Καρ-
δαμ.) Σκότουσα μὴ γκουστιρίτσα Μακεδ. (Κοζ.) Βγήκανε
πολλὲς κουστερίτσες Θράκ. (Τσακίλ.) Τό 'χυσαν τὸ νερό,
γιατ' εἶχε πέσει μὴ γουστερίτσα μέσα Πελοπν. (Κυνουρ.)
|| Φρ. Γκουστιρίτσις κατιβάξ' (εἶναι πλήρης θυμοῦ) Θεσσ.
(Ἀνατολ.) || Παροιμ. Σειρίζουντι τὰ φίδια, σειρίζουντι κ' οἱ
γκουδτερίτσις (σειρίζουντι = σείονται, κινεῖνται: ἐπὶ τῶν
παρ' ἀξίαν ἐπαιρομένων) Μακεδ. (Κοζ.) Ὅπως σκαλνάει
νὰ βγάλ' γκουδτερίτσις, βγάλ' φίδια (ἐπὶ τῶν προκαλούν-
των διὰ τῶν ἐνεργειῶν των κακὰ εἰς ἑαυτοὺς) Μακεδ.
(Βόιον) || Αἰνιγμ.

Κουτερίτσα φουρτουμέν' | τοὺν ἀνήφουρου πααῖν'
(τὸ κοχλιάριον πλήρες φαγητοῦ) Στερελλ. (Φτελ.) Συνών.
αἰνιγμ. Γαῖδουρίτσα φορτωμένη | 'ς τὴ σπη-
λιὰ πάει καὶ μπαίνει. || Ἄσμ.

Βιρὶ βιρὶ κολοφωτιά, | σάρτα 'δῶ, σάρτα' κεί,
σάρτα πάνου 'ς τὸ κουκί, | νὰ σὲ φάῃ ἡ βοστερίτσα
(σάρτα=πήδησε) Κέρκ.

Ἐβγα ἔβγα, γκουδτερίτσα, | μὴ σὲ φᾶν' τὰ μαῦρα φίδια
Ἦπ. (Ζαγόρ.)

Ὁξου φίδια, γκουστερίτσες, | μέσα καλὴ νοικοκυρὰ
καὶ καλὴ μουσκοπαπαδιά

(ἐξ ἀγερμού παιδων κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἀγίου Μάρκου—
25 Ἀπριλίου—κατὰ τὴν ὁποῖαν οὗτοι, περιερχόμενοι τὰς
οἰκίας τοῦ χωρίου κρούουν σιδηρᾶ σκεύη πρὸς ἐκφοβισμόν
τῶν ὄφρων, ἐνῶ συγχρόνως ἀπαγγέλλουσι τοὺς ἀνωτέρω
στίχους) Δ. Λουκοπ., Γεωργ. Ρούμελ., 166. Συνών. γου-
στερέλι, γουστερίνα, γουσιερινίτσα,
γουστερίτσι, γουστερόπουλο, γουστε-
ροῦδα, γουστερούλα.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γκουδτερίτσα Ἦπ.
(Κόνιτσ.)

γουστερίτσι τό, ἐνιαχ. ἀγουστερίτσι Κέρκ. (Κασσιόπ.)
βοστερίτσι Ἀντίπαξ. Ἐρεικ. Κέρκ. (Καρουσ. Περούλ.)
Μαθράκ. Ὁθων. Παξ.

Ἐκ τοῦ οὗσ. γουστέρρα καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ.
-ίτσι.

Ἡ μικρὰ σάυρα ἐνθ' ἄν.: Τὸ βοστερίτσι εἶναι πιλὸ λεα-
νὸ καὶ πιλὸ μικροστὸ ἀπὸ τὸ βόστρα Ὁθων. Τὸ ἀγουστε-
ρίτσι πάει 'ς τὰ προσήλια Κέρκ. (Κασσιόπ.) Κυνήγουνε κατὶ
βοστερίτσια καὶ τοῦ κρουφήκανε 'ς τὰ τρυπες τοῦ πύργου
(=μάνδρας) Ἐρεικ. Συνών. εἰς λ. γουστερίτσα.

γουστερόπουλο τό, ἐνιαχ. γουστερόπ'λο Πελοπν.
(Βάλτ. Βερεστ. Γαργαλ. Δίβρ. Μαργέλ. Μηλιώτ. Ποταμ.
κ.ά.) γκουστιρόπ'λου Ἦπ. (Βίτσ. Δωδών. Κουκούλ.) γου-
στερόπ'λο Ἀντίπαξ. Παξ. βοστερόπ'λο Ἀντίπαξ. Παξ.

Ἐκ τοῦ οὗσ. γουστέρρα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-πουλο.

1) Ἡ μικρὰ σάυρα, ἡ γουστερίτσα ἐνθ' ἄν.:
Γιόμισε ὁ λόγγος μας γουστερόπ'λα 'φτεινὰ Πελοπν.
(Γαργαλ.) Χάλιφι, γκούστιρα, νὰ βρῆς τὰ γκουστιρόπ'λα
σου (λέγεται ἀπὸ μικρὰ παιδιὰ τὰ ὁποῖα κυνηγοῦν χάριν
παιδιᾶς τὰς σάυρας) Ἦπ. (Βίτσ.) Συνών. εἰς λ. γουστε-
ρίτσα. 2) Ὁ ἰχθύς Τράχουρος ὁ μεσογειακὸς (Trachu-
rus mediterraneus) εἰς μικρὰν ἡλικίαν Ἀντίπαξ. Παξ.
Συνών. γουστερέλι 3.

γουστερότρουπα ἡ, ἐνιαχ. γουστερότρουπα Πελοπν.
(Γαργαλ. Μαργέλ. Μηλιώτ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.) γκου-
στιρότρουπα Μακεδ. (Πεντάλοφ.)

Ἐκ τῶν οὗσ. γουστέρρα καὶ τρυπα.

Ὁπὴ διὰ τῆς ὁποίας εἰσέρχεται καὶ ἐξέρχεται ἐκ τῆς φω-
λεᾶς τῆς ἡ γουστέρρα ἐνθ' ἄν.: Ἀπ' ὄλις τ'ς γκουστι-
ρότρουπις τ'ν ἄνοιξ' τρέξ' νιρὸ Μακεδ. (Πεντάλοφ.)

γουστερούδα ἡ, ἐνιαχ. σκουτιρούδα Μακεδ. (Χαλκιδ.)
Ἐκ τοῦ οὗσ. γουστέρρα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-οῦδα.

Ἡ μικρὴ σάυρα ἐνθ' ἄν. Συνών. εἰς λ. γουστερίτσα.

